

Spoštovani ravnatelji, vzgojitelji, profesorji in učitelji, spoštovani vsi preostali zaposleni v vrtčevskih in šolskih delovnih skupnostih – od strokovnega, svetovalnega, do hišniškega osebja!

Dovolite mi, da se vam najprej znova iskreno zahvalim za vse delo, ki ste ga opravili v tem šolskem letu ter še posebej v zadnjih dveh mesecih oziroma v času, ko se je tudi slovenski vzgojno-izobraževalni sistem spoprijemal s popolnoma novimi in nepričakovanimi okoliščinami, nastalimi zaradi boja za zavezitev epidemije covid-19.

Delo v vrtcih je za večino od vas za dva meseca povsem zastalo. Kar nenadoma so v vrtcih ugasnili otroški smeh, čebljanje, objemanje, prerivanja in jok – ne zaradi vas ali vaše volje. Nekateri ste v tem času priskočili na pomoč staršem, ki so potrebovali individualna varstva za svoje otroke, zato da so lahko odšli na delo – pomagati drugim, obolelim in bolnim, tistim v stiskah, težavah. Nekateri ste se odločili svojo delovno pozornost ohranjati z izobraževanjem ter lastno pripravo gradiv za delo na daljavo. Ravnateljice in ravnatelji ste bili večino časa na delu, kot da se ni zgodilo nič, saj je bilo tudi v tem času treba opraviti vsa, pa čeprav malo drugačna dela od običajnih. Hvala vsem, ker ste razumeli, potrpežljivi in šli naprej po drugačni poti od uhojene.

V šolah ste izobraževanje na daljavo vpeljali tako rekoč čez noč, brez vsakršnih pedagoških predpriprav, brez prilagoditev učnih načrtov, brez posebnih didaktičnih pripomočkov. Velika večina se vas je dela lotila z zavdanja in vzora vrednim zanosom ter vnemo, nekateri ste na inovativen način sproti dopolnjevali in bogatili učne metode ter orodja podajanja znanja učencem ter dijakom. In da, zaradi vsega tega brez kančka dvoma in z zelo dvignjeno glavo ocenjujem, da smo bili pri uvajanju izobraževanja uspešni – zaradi vas ter naših otrok in mladine, ki so prav tako razumeli, da moramo naprej, pa čeprav ne po tisti običajni in že tolikokrat prehojeni poti.

Te izjemne okoliščine so nas privedle tudi do spoznanja, kako velikega pomena sta področji vzgoje in izobraževanja za celotno družbo, ne zgolj za naše otroke in vas zaposlene. Izredne razmere bomo premagali, vzgoja in izobraževanje kot gonilni sili nadaljnjega razvoja pa bosta ostali. Morata ostati in v novih družbenih razmerah tudi obstati! Pač na drugačen, prilagojen način. Na način, ki ga prav zdaj, z zdajšnjo izkušnjo izgrajujete s svojim delom. Z delom, s katerim ste pokazali, zakaj je in mora biti predajanje znanja hrbtenica vsakega naroda in njegovih mladih generacij. Z delom, s katerim ste pokazali, zakaj ste vi kot prenašalci znanja in vzgojitelji naših otrok srce te družbe; vaš odnos, predanost do dela ter delo samo pa vredni globokega spoštovanja in zaupanja.

Vse od razglasitve epidemije koronavirusa covid-19 in s tem povezanega zaprtja vrtcev in šol so se razmere v Sloveniji na začetku spreminjale dobesedno vsak dan sproti. To nestabilno okolje ni bilo dobra popotnica za premišljevanje o vnovičnem odpiranju vrtcev in šol, kar vas ni odvrnilo od razumevanja, da je edino nadaljevanje vzgoje in izobraževanja otrok ter lastno izobraževanje – na daljavo – edina in odločilna izbira naše stabilnosti v tem času. Tudi mene nastale razmere niso odvrnile od tega razumevanja – in zagotavljam vam, da me ne bodo niti v prihodnje. Smo kot voda, ki vedno najde svojo pot!

Na ministrstvu smo skupaj z vašimi predstavniki in v sodelovanju z zdravstveno stroko iskali poti – več njih je bilo, o katerih smo se posvetovali in jih presojali. Zdaj vse kaže na to, da je najbolj primerna pot

ta, da se lahko nekateri otroci vrnejo v vrtce in šole, da pa bo večina učencev in dijakov letošnje izobraževanje končala na daljavo.

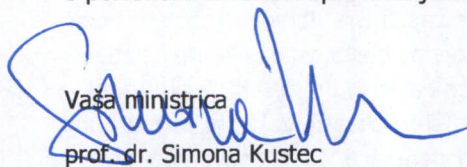
Zavedam se, da je takšna odločitev bolj ali manj salomonska. Po eni strani zato, ker bi bilo najbolj prav, da bi se lahko vrnili bodisi vsi ali pa nihče. Ali pa, da se to omogoči vsaj tistim, ki jim je ta dvomesečni vzgojno-izobraževalni proces na daljavo najbolj grobo posegel v uspešen zaključek leta. Po drugi strani pa tudi zato, ker boste predvsem učitelji in profesorji še naprej delali na daljavo; nekateri se boste vrnili v razrede, nekaj med vami pa vas bo celo že v tem času opravljalo oba načina dela – nekaj na daljavo in nekaj v razredu. Da! Zavedam se, da ste in boste mnogokrat morali tudi improvizirati ter »krpati luknje« tam, kjer naše usmeritve morda niso bile ali pa preprosto niso mogle biti dovolj jasne in dodelane. Tudi zato, ker so velikokrat nastajale sproti, tako rekoč »pet minut pred dvanajsto«, pa tudi potem so okoliščine pokazale še kakšno drugo bistveno pomembno podrobnost. Zato mi dovolite, da se vam na tem mestu iskreno opravičim za vse takšne primere, ki so upravičeno vzbudile nemir in slabo voljo. Zagotavljam vam, da nič od navedenega nikoli ni in tudi nikoli ne bo storjeno namerno, marveč ravno nasprotno. Vse, za kar vas lahko prosim v teh primerih, je razumevanje in odpuščanje za vse pretekle in morebitne prihodnje nenamerne spodrsiljaje.

Želim si, da bi ta posebni in nepredvidljivi čas razumeli kot priložnost. Priložnost za drugačne, boljše poti. Poti še večjega medsebojnega zaupanja, spoštovanja, tudi prizanesljivosti pri iskanju skupnega prihodnjega razvoja vzgoje in izobraževanja v državi. Poti, na katerih bomo drug v drugem najprej ter predvsem odkrivali dobre lastnosti in namere. To je nekaj, kar je značilno za družbo znanja, osebnostno zrelih in odgovornih posameznikov, h kakršni vsi stremimo.

Z neomajno vero, da nam bo ta izkušnja, obogatena tudi z vašim odzivom in delom, pomagala pri novem »jasnjenju vremen«, vam želim uspešen zaključek vrčevskega in šolskega leta.

Ostanite zdravi in v prepotrebno oporo našim otrokom, učenkam in učencem, dijakinjam in dijakom, pogosto pa tudi njihovim staršem in skrbnikom ter predvsem drug drugemu v delovnih skupnostih in med njimi.

S poklonom in velikim spoštovanjem.

Vaša ministrica

prof. dr. Simona Kustec

Ljubljana, 15. maj 2020 (dva meseca od popolnega zaprtja do vnovičnega delnega odprtja vzgojno-izobraževalnih zavodov zaradi omejevanja in preprečevanja epidemije covid-19)